

POUTNÍK

ROČNÍK XXV
DUBEN 2021

HORNÍ ČERMÁNŮ - MARIEŠKÁ HORA
POUTNÍ KOSTEL - NAROZENÍ P. MARIE

JAKUBOVICE - SV. ANTONÍN

DOLNÍ ČERMÁNŮ - SV. JIŘÍ

PETROVICE - SV. FRANTIŠEK XAVIERSKÝ

VERAŇOVICE - SV. JÁN KŘTEL

Zvon Maria již opět zvoní (5. 3. 2021)

Nový oltář a ambon na Mariánskou Horu - probíhající práce (10. 3. 2021)

CÍRKEVNÍ A OBČANSKÝ KALENDÁŘ – DUBEN 2021

1. čt	sv. Hugo	Zelený čtvrtek	Hugo
2. pá	sv. František z Pauly DEN PŘÍSNÉHO POSTU	Velký pátek	Erika
3. so	sv. Nikita	Bílá sobota	Richard
4. ne	Zmrtvýchvstání Páně – Hod Boží	slavnost	Ivana
5. po	sv. Vincenc Ferrerský	pondělí velikonoční	Miroslava
6. út	sv. Notger	dny velikonočního oktávu	Vendula
7. st	sv. Jan Křtitel de la Salle		Hermína
8. čt	sv. Albert		Ema
9. pá	sv. Marie Kleofášova		Dušan
10. so	sv. Michael de Sanctis		Darja
11. ne	sv. Stanislav Neděle Božího milosrdenství	2. velikonoční	Izabela
12. po	sv. Julius I.		Julius
13. út	sv. Martin I.		Aleš
14. st	sv. Lambert		Vincenc
15. čt	sv. Damián de Veuster		Anastázie
16. pá	sv. Bernadeta Soubirousová		Irena
17. so	sv. Inocenc		Rudolf
18. ne	sv. Krescenc (Rostislav)	3. velikonoční	Valerie
19. po	sv. Lev IX.		Rostislav
20. út	sv. Anicet		Marcela
21. st	sv. Anselm		Alexandra
22. čt	sv. Leonid		Evženie
23. pá	sv. Vojtěch	svátek	Vojtěch
24. so	sv. Jiří	slavnost	Jiří
25. ne	sv. Marek	4. velikonoční	Marek
26. po	sv. Kletus		Oto
27. út	sv. Zita		Jaroslav
28. st	sv. Petr Chanel, sv. Ludvík M. Grignion		Vlastislav
29. čt	sv. Kateřina Sienská		Robert
30. pá	sv. Zikmund, sv. Pius V.		Blahoslav

Použité fotografie:

Titulní strana: Kristus vítězný – soška v kostele sv. Jiří v Dolní Čermné; foto T. Bednář

Str. 2: Zvon Maria – foto F. Mareš

Str. 2: Práce na oltáři a ambonu na Mariánskou Horu; foto Patrik Rosa

Str. 19, 20: Duchovní obnova v kostele sv. Jiří, 13. 3. 2021; foto F. Mareš

INFORMACE Z 6. JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI DOLNÍ ČERMNÁ KONANÉHO DNE 18. BŘEZNA 2021 ONLINE

Dne 18. března 2021 se konalo 6. jednání Pastorační rady farnosti (PRF), které s ohledem k respektování aktuálních opatření proběhlo online.

PRF byla informována:

- o výuce náboženství, která probíhá ve všech třídách a skupinách online; otec Jan vyslovil poděkování všem katechetům
- o virtuálním představení dětí z farnosti, které letos poprvé přistoupí ke svátosti smíření a prvnímu sv. přijímání; video je k shlédnutí na webových stránkách farnosti
- na Mariánské Hoře natáčela Česká televize pro pořad Toulavá kamera, reportáž by snad měla být odvysílána o Velikonocích, případně později.

PRF projednávala:

- doplnění Pastoračního plánu:

poslední týden v červnu po všech nedělních mších proběhne žehnání dopravních prostředků a prázdninových cest;

farní výlet se bude konat v sobotu 18. září, pojedeme na poutní místo ve Frýdku-Místku, do Nového Jičína a Štramberku

- službu akolytů: na základě oslovení farníků a jednání předkládá otec Jan PRF tyto adepty akolytské služby – Václav Macan ml., Karel Macháček, Vít Macháček, Tomáš Mařík, Pavel Okrouhlický, Josef Vondra ml.; PRF navrhuje, aby jejich jména byla uvedena v ohláškách; do 14 dnů mohou být sděleny případné výhrady vůči nim

- duchovní obnovu: nynější postní duchovní obnova a její průběh byla hodnocena velice kladně, oceněn byl online přenos i možnost vrátit se k němu ze záznamu

- konání menšího počtu mší svatých: od víkendu 10. a 11. dubna budou tři nedělní mše sv. ve farním kostele – v sobotu v 18 hod., v neděli v 7:30; další mše sv. v neděli v 9 hod. bude online a po jejím skončení bude příležitost ke sv. přijímání; účast na mších pouze přes rezervační systém a bude možné se přihlásit 1× za 14 dní

- Velikonoce v naší farnosti v letošním roce: mše sv. a obřady se budou konat jen jednou a budou přenášeny online od Zeleného čtvrtku do neděle Zmrtvýchvstání Páně; byly dohodnuty časy začátků mší a obřadů a konání celodenní adorace na Velký pátek a Bílou sobotu; byla projednána možnost účasti věřících na mších a obřadech (nutná rezervace a účast pouze 1×)

- liturgický prostor – otec Jan seznámil členy PRF s možnostmi uspořádání liturgického prostoru

- zhotovení nových oltářů do kostelů na Mariánskou Horu a do Petrovic - výroba probíhá; bude nutné zajištění pláten, svícňů, křížů na nové oltáře

- Noc kostelů - tato akce u nás zatím nebyla, mohli bychom se zapojit příští rok.

Další jednání PRF je naplánováno na 20. května 2021.

Zpracovala: Hana Vágnerová

KATOLÍCI TVOŘÍ TĚMĚŘ OSMNÁCT PROCENT SVĚTOVÉ POPULACE

Počet katolíků ve světě roste přibližně stejným tempem jako počet obyvatelstva, tedy o zhruba 1,10%. Katolíci dnes tvoří 17,7% světové populace, vyplývá z nové Statistické církevní ročenky (Annuario Statisticum Ecclesiae), která shrmažďuje data za rok 2019. Spolu s Papežskou ročenkou na rok 2021 ji v těchto dnech vytisklo Vatikánské nakladatelství.

Na konci roku 2019 byla v katolických matrikách zapsána jedna miliarda a 345 milionů pokřtěných, což v porovnání s předchozím rokem znamená vzestup o 16 milionů. V Evropě ovšem počet katolíků podstatně poklesl (z 21,5 na 21,2%), zatímco v Africe jejich počet vzrostl o 3,4%, tedy více než počet obyvatelstva (2,7%). Ke katolické víře se hlásí 18,7% Afričanů, kdežto v roce 2018 to bylo “jenom” 18,3%. V Asii a Americe se setkáme s obdobným jevem: také zde počet katolíků stoupá rychleji než počet obyvatel. V Oceánii se naopak přírůstek katolíků i obyvatel pohybuje na téže úrovni (1,1%).

Co se týče administrativního uspořádání církve, hovoří statistiky o 3 026 diecézích či podobných církevních útvarech po celém světě. V loňském roce byly ustaveny dva metropolitní a čtyři biskupské stolce (2 diecéze a 2 eparchie), dvě diecéze byly povýšeny na metropolitní stolce a dvě územní prelatury a jeden apoštolský vikariát na diecéze.

V církvi slouží méně biskupů, ale více kněží. V roce 2019 bylo biskupů 5364, tedy o třináct méně než v předchozím roce (z toho v Evropě 1687). Naprostá většina biskupů přitom nadále pochází z Ameriky a Evropy (68,8%), Asie se na celkovém světovém počtu katolických biskupů podílí patnácti procenty (15,2%), Afrika třinácti (13,4%) a Oceánie dvěma (2,6%). Ve sledovaném období (2018-2019) vzrostl počet kněží o 271, celkově jich je 414 336. Největší příbytek zaznamenala Afrika (o 3,45 %) a Asie (o 2,91%), kdežto v Evropě kněží ubylo o půldruhého procenta a v Americe o zhruba půl procenta. Na posledně jmenovaných světadílech – tedy v Evropě, Americe a též Asii – rovněž nejvíce poklesl počet kandidátů kněžství, což potvrzuje negativní trendy posledních let. V Americe to bylo o 2,4%, v Evropě dokonce o 3,8%, v Asii o 2,6%, přestože Asie nadále zůstává kontinentem s nejvyšším počtem seminaristů: je jich 32 721. Celosvětově se počet seminaristů snížil o 1,6%, dnes se tedy na kněžství připravuje 114 058 mužů. Pokračuje vzestupná tendence v počtu stálých jáhnů, kteří z převážné většiny (97%) působí v Americe a Evropě. Po celém světě jich slouží 48 238, přičemž jejich množství se za sledované období zvýšilo o půldruhého procenta.

Počet řeholníků, kteří nepřijali kněžské svěcení, citelně klesá, a to především v Evropě. Celkově jich dnes ve světě najdeme 50 295, přičemž v roce 2018 jich bylo ještě 50 941. Celosvětově se snížil také počet řeholnic – o 1,8% na 630 099, což především zapříčinil jejich úbytek v Americe, Evropě a Oceánii.

z podkladů Radia Vaticana sestavil -zj-

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatky z apoštolského listu papeže Františka

PATRIS CORDE (otcovským srdcem)

O sv. Josefu a jeho lásce k Ježíši; 8. prosince 2020

Apoštolský list u příležitosti 150. výročí vyhlášení svatého Josefa za Ochránce všeobecné církve; výňatek třetí.

2. Citlivý otec

Josef viděl, jak Ježíš den ze dne prospíval »moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí« (Lk 2,52). Stejně jako jednal Pán s Izraelem, také on jej »učil chodit, bral na svá ramena, byl otcem, který zdvíhá dítě ke svým tvářím a skláněl se k němu, aby mu dal najíst« (Oz 11,3-4). Josef zajisté slyšel, jak v synagoze během modlitby znějí slova žalmů o tom, že Bůh Izraele je Bohem slitovným¹¹⁾, dobrým vůči všem a »soucit má se všemi svými tvory« (Žl 145,9). Ježíš v Josefovi cítil Boží něhu: »jako se smilovává otec nad syny, tak se smilovává Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí« (Žl 103,13).

Dějiny spásy se naplňují „v naději, bez naděje“ (srov. Řím 4,18) a navzdory našim slabostem. Příliš často si myslíme, že Bůh staví pouze na tom, co je v nás dobré a vítězné, zatímco značná většina Jeho plánů se uskutečňuje přes naše slabosti a mimo ně. Pavel říká: »Abych se pro vznešenost těch zjevení nepyšnil, byl mi dán do těla osten, posel to satanův, aby mě bil do tváře. To proto, aby se mě nezmocňovala pýcha.“« (2 Kor 12,7). Pokud je perspektiva ekonomie spásy taková, musíme se naučit akceptovat svoji slabost hlubokým jemnocitem¹²⁾.

Zlý způsobuje, že svoji křehkost posuzujeme negativně, zatímco Duch ji slitovně vynáší na denní světlo. Toho, co je v nás křehké, je nejlépe se dotýkat něžně. Ukazování prstem a soud, který vynášíme nad druhými, jsou velmi často znamením naší neschopnosti akceptovat vlastní slabost a křehkost. Pouze něha nás ochrání před vlivem žalobníka (srov. Zj 12,10). Paradoxně nám může povědět pravdu i Zlý, ale činí tak, aby nás zavrhnul. Víme však, že Pravda, která je od Boha, nás nezavrhne, nýbrž akceptuje, objímá, podpírá a odpouští nám. Pravda se nám vždycky ukazuje jako milosrdný Otec z podobenství (Lk 15,11-32): vychází nám vstříc, vrací důstojnost, staví znovu na nohy a strojí nám hostinu s odůvodněním: »tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen« (v.24).

Rovněž Josefovým nepokojem prostupuje Boží vůle, dějiny a plán. Takto nás Josef učí, že mít víru v Boha znamená také věřit, že Bůh může působit i přes naše obavy, naše chyby a naše slabosti. Učí nás také, že uprostřed životních bouří nemusíme mít strach svěřovat kormidlo naší lodi Bohu. Někdy bychom chtěli mít všechno pod kontrolou, avšak Bůh má vždycky širší rozhled.

pro Poutník upravil -zj-

¹¹⁾ srov. Dt 4,31; Žl 69,17; 78,38; 86,5; 111,4; 116,5; Jer 31,20.

¹²⁾ srov. [Evangelii gaudium](#), 88, 288.

ZPRÁVY Z VATIKÁNSKÉ KUCHYNĚ

Papež: Mafie zneužívají pandemii

(Vatikán; 21. 3. 2021)

„Mafie existují v mnoha zemích světa. Zneužívají pandemii ve svůj prospěch a pomáhají si korupcí.“ (...) „Jedná se o struktury smrti. Vzpomeňme dnes na všechny oběti a obnovme naše úsilí v boji s mafiemi,“ řekl papež.

Osmé výročí volby papeže Františka

(Vatikán; 13. 3. 2021)

Papež František (* 17. 12. 1936) v Buenos Aires (Argentina), rodným jménem Jorge Mario Bergoglio; papežem zvolen 13. března 2013. Biskupské a papežské heslo: „Miserando atque eligendo“ („Pohlédl na něj s milosrdenstvím a vyvolil si jej.“).

Cesta do Iráku - zásadní krok v mezináboženském dialogu

(Vatikán; 13. 3. 2021)

Papežova cesta do Iráku se stala důležitou etapou mezináboženského dialogu, která souvisí s dosavadním směřováním Františkova pontifikátu, zdůrazňuje muslimský teolog Adnane Mokrani, který vyučuje na papežských univerzitách.

Kardinál Sandri prosí o solidaritu s křesťany ve Svaté zemi

(Vatikán; 11. 3. 2021)

Prefekt Kongregace pro východní církve Leonardo Sandri prosí o štědrost při tradiční velkopáteční sbírce na podporu křesťanů ve Svaté zemi. Připomíná, že jejich křehká situace se vzhledem k pandemickým restrikcím ještě zhoršila.

Bratrství je výzvou pro Irák i celý svět

(Vatikán; 10. 3. 2021)

Papež František dnes dopoledne při pravidelné středeční generální audienci pronesl katechezi, věnovanou právě vykonané apoštolské cestě do Iráku.

Náboženská svoboda je základní a všeobecné právo

(Vatikán; 10. 3. 2021)

„V rámci péče o náboženskou svobodu nelze zaměřovat pozornost pouze na jedno náboženství, protože tento přístup přináší riziko polarizace společnosti a narůstání konfliktů,“ reagoval Vatikán na raport OSN „Antimuslimská nenávist a islamofobie”.

Benedikt XVI.: Papež je pouze jeden

(Vatikán; 1. 3. 2021)

Nemáme dva papeže. Papež je pouze jeden, zdůrazňuje Benedikt XVI. v rozhovoru pro deník Corriere della sera v předvečer osmého výročí zakončení svého pontifikátu.

Papež jmenoval svého osobního lékaře

(Vatikán; 24. 2. 2021)

Prof. Roberto Bernabei, řádný profesor vnitřního lékařství a geriatrie Katolické univerzity Nejsvětějšího Srdce v Římě, se stal novým osobním lékařem Svatého otce

Omezení lidských práv jen v případě naprosté nutnosti

(Vatikán/USA; 23. 2. 2021)

Šéf vatikánské diplomacie arcibiskup Gallagher vystoupil na zasedání Rady OSN pro lidská práva s varováním: některá vládní opatření s cílem zajistit sanitární bezpečnost narušují svobodné uplatňování lidských práv jak v ochraně svobody svědomí, tak veřejného vyznávání víry při bohoslužebné praxi a vyučování.

Rezignace kardinála Saraha

(Vatikán; 20. 2. 2021)

Papež František přijal povinnou rezignaci pětasedmdesátiletého guinejského kardinála Roberta Saraha, prefekta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti.

ze zpráv Radia Vaticana pro Poutník vybral -zj-

SNAŽME SE ZAMYSLET 23

Páteru Smithovi nepřicházelo zatěžko modlit se za hotentoty, které nikdy neviděl, ale pořád se mu ještě stávalo, že mu bylo zatěžko modlit se za kanovníka Bonnyboata, zvláště když kanovník měl ranní mši a přišel k snidani před ním a vrhl se rovnou na *Horáckého hlasatele*. To odpoledne mu bylo také zatěžko modlit se za svého faráře, protože kanovník mu právě postoupil vyučování protestanského nádražního portýra, který se chtěl oženit s katolickou hotelovou služebnou. Déle než půl hodiny vysvětloval páter Smith velikým uší mladého muže nauku o Proměnění, a jak je to podivuhodné, že náš Pán zůstává s námi za své vlastní vůle tímto způsobem; když se však na konci zeptal svého katechumena, kdo je přítomen ve mši svaté, odpověděl ženich: „To vám řeknu rovnou, otče: rozumí se, že Panna Maria.“ Ještě se z toho ani nevzpamatoval, když mu Brigita, nová farská hospodyně, oznámila, že na něho v hovorně čekají Elvíra a Josef.

„*Buon giorno, carissimo padre mio*,“ pozdravila Elvíra, která s ním často mluvila italsky, poněvadž věděla, že páter Smith studoval v Římě. „*E come sta?*“

„*Sto bene, grazie*,“ odpověděl kněz s obdivem k jejímu roztomilému přízvuku, stejně správnému v italštině jako v angličtině. „*E tu, come stai?*“ „*Benissimo*,“ řekla Elvíra a dodala „*Per Bacco*“, protože věděla, že se kněz tím zvoláním vždycky rozveselí¹⁾. „Josef – ne, ne, ty, Josefe, mlč a nech mluvit mě – Josef myslí, že by chtěl být knězem, až doroste, a rád by se vás zeptal, myslíte-li, že se na to hodí.“

„*Per Bacco*,“ zvolal kněz a samou radostí se nahlas zasmál. Bylo tak osvěžující, vidět tyto dva po onom strašném mladém muži, který mu řekl před chvílí, že Panna Maria je skutečně a opravdu přítomna v Nejsvětější Svátosti.

„Rozumíte, velebný pane,“ řekl chlapec vážně, „rád bych udělal ve světě něco dobrého, a zdá se mi, že by mě nikdy neuspokojilo, kdybych snad šel do obchodu a jenom vydělával peníze.“

„*Laus tibi, Christe*,“ zazpíval kněz mlčky v svém srdci, „chvála tobě, Kriste, že povoláváš stále nové kněze a nové básníky, aby rýmovali Tvou část a Tvou slávu.“ Měl rád Josefa Scotta od toho dne, kdy k němu přiběhl jednou na ulici jako čtyřletý chlapec, vsunul mu do daně svou dětskou ruku a zeptal se ho: „Můžu jít s váma, velebný pane?“

„Kolik je ti teď let, Josefe?“ zeptal se ho. „Patnáct, otče,“ odpověděl chlapec. „Nu, máš ještě dost času, aby sis to rozmyslil,“ řekl kněz. „Pamatuj si, že kněžské povolání je tvrdé a obtížné, že se do něho nesmí vstupovat lehkomyšlně. Jsem si však jist, že z tebe bude dobrý kněz, vydrží-li tvůj úmysl ještě dvě nebo tři léta. A ty, Elvíro, zeptal se, protože cítil, že mu vyhrknou slzy, „ty se náhodou nechceš stát jeptiškou?“

Elvíra zakroutila s úsměvem hlavou: „Ne, ledaže bych si směla občas obléci pěkné šaty,“ řekla. „Poslouchejte, velebný pane, jeptišky se nikdy neoblékají do civilu?“

„Jeptišky se nikdy neoblékají do civilu, protože jejich duše se nikdy neoblékají do civilu,“ řekl otec Smith.

„Nemyslete si, že snad nemám ráda Pána Ježíše, ale mám taky ráda pěkné šaty,“ řekla Elvíra. „Abych řekla pravdu, nejradši bych byla herečkou, aby se po mně všichni otáčeli a vejrali na mne, až bych šla do vestibulu v hotelu Carlton. Řekněte mi, velebný pane, je to ode mne tuze bezbožné?“ „Elvíra je hrozně svěťácká“, řekl Josef. „Znám jednu paní, které řekl jeden jezuita, že je možná jejím povoláním, aby byla nejlíp oblečenou ženou v každé společnosti, pokud to ovšem dělá k větší slávě Boží, a tak co,“ řekla Elvíra.

„Většina věcí je správných, pokud je děláme k větší slávě Boží,“ řekl otec Smith. Hned se mu však zdálo, že to zaznělo příliš mravoučně, a proto dodal: „Zdá se, že vy dva jste velcí přátelé, ne?“ „To je snad tím, že jste nás pokřtil v stejný den,“ řekla Elvíra. Stáli před ním a komíhali před ním přirozeně spojenýma rukama. „Řekněte nám, hodně jsme křičeli?“

„Abych se přiznal, nemohu si na to vzpomenout za živý svět,“ řekl otec Smith. „Však víte, křtím tolik dětí...“

„To je právě v knězově životě tak krásné,“ řekl Josef; – „všecko to dobré, co ustavičně koná.“

„Ano, kněz je na začátku a uprostřed a na konci,“ řekl páter Smith. „To člověka naučí, že tisíc let je před Bohem jako jediný večer.“

„Myslíte tedy, otče, že mám opravdu povolání?“ zeptal se Josef. „Ještě jsem přece nic takového neřekl, či ano?“ zasmál se otec Smith. "

Odešli, jak přišli, držíce se za ruce. Otec Smith se v duchu ptal, hodí-li se pro chlapce, který si myslí, že má povolání ke kněžství, aby se držel za ruku s tak hezkým děvčetem, jako je Elvíra, ale potom si hned řekl, že jsou oba ještě příliš mladí a nevinní, aby si uvědomili, že v jejich příchynosti může být nebezpečí, a že i Kristus řekl, že nestanou-li se podobnými malým dětem, lidé nevstoupí do království nebeského.

Na biografu naproti bylo oknem vidět na novou reklamu, v níž byla řeč o dámě jménem Nazimova, ale kněz už neměl kdy o tom přemýšlet.

z knihy B. Marshalla „Plná slávy“ vybral -zj-

Ruce

Hebounké ručičky malého děťátka
jsou jako průzračná do duše zrcátka;
v mládí jsou hebké jak křídla vážky.
Ve stáří nestačíš počítat vrásky.

Co tenkých čar protkaných v dlani
jak řeky a říčky, co mizí kdes v dáli.
Ve staré dlani jak v knize se dá číst.
Ta malá ručka – to nepopsaný list.

Když dlaně zestárnou, trochu se třesou
jak listy spadané, co větrem se nesou.
Dvě lidské daně v jednu se spojí,
semknou se, přitisknou. Trochu to bolí.

Pavína Rösslerová

CO SE DĚJE VE FARNOSTI

DÍKY BOHU, ŽE BŮH TAKOVÝ NENÍ...

Tahle věta se mi vynořila jako první, když jsem přemýšlela o tom, jak shrnout právě vyslechnuté promluvy postní duchovní obnovy 12.–13. 3. 2021. Jenže jaký Bůh vlastně je? Ina to přinesla několik odpovědí **duchovní obnova, vedená Vitem Horákem**, která se nesla ve veselém duchu, což její hodnotu násobilo a prozářilo.

Otec Vít nejprve načrtnul osnovu: téma „**Obrat'te se a věřte evangeliu**“ pojal jako zamyšlení nad vztahem **k Bohu, k bližním, k sobě samému**.

V páteční promluvě se zabýval tím, **jak s Bohem žijeme**. Někdo o Něm jen mluví, někdo se holedbá svými skutky a někdo se při příchodu do nebe zaraduje, že může dokončit rozhovor, který ráno začal... Blízkost, prohlubovaná každodenním rozhovorem s Ním, nám dává schopnost rozeznat Jeho působení v nás i v druhých.

Blízkost s Bohem se zrcadlí na našem **vztahu k bližním**. Milujeme-li Boha, nelze nemilovat bližní, jinak není naše láska k Bohu pravdivá.

Jako příklad uvedl otec Vít Dona Bosca, který říká, že je třeba být otcem i matkou, být tím, kdo vytýčuje hranice, inspiruje k růstu a miluje bez podmínek. Preventivní způsob výchovy → ne trest, ale inspirace k dobrému, která vede přes srdce vychovatele k srdci Otce v nebesích.

Dalším příkladem je příběh o rodině, která ve svém rozpočtu myslí na potřebné, a to tak, že solidarita je předmětem rodinné diskuse, do které jsou zahrnuty děti, jako spolupracovníci na dobru. Tato moudrá výchova ukazuje další podobu lásky k bližním a tou je účinná pomoc.

V rodinách, ve společnosti, ve všech vztazích, aby byly funkční a krásné, jsou důležitá tři slova: **promiň** (odpusť), tedy nečekat, až nás přejde zlost, nenechat slunce zapadnout nad naším hněvem (účinná pomoc je například společná večerní modlitba), **děkuji** – nepřehlédnout žádné prokázané dobro (vyšší level je děkovat bližnímu, že mu můžeme prokázat dobro, že otče Jendo! /pozn. autora/) a **prosím**, abychom nebrali automaticky, že nám druzí pomáhají. Variantou slova prosím je slovo dovolíš?, tedy nepomáhat, když my usoudíme, že je bližní na pomoc zralý, ale když o to druhý stojí. Pomoc máme nabízet, ne vnucovat.

Vztah k sobě je také zrcadlem našeho vztahu k Bohu. Když se s Bohem „známe“, víme, že jsme stvořeni Jeho dokonalou rukou a k Jeho obrazu. V tom je důstojnost každé lidské bytosti. Máme mít Boží úsměv!

Chceme-li se pravdivě dívat na sebe, musíme se dívat s pokorou. Pokora se ovšem neprojevuje znehodnocováním našeho obrazu (hrbatá pokora se tomu říká a to je komedie a lež), ale pravdivým pohledem na nás samé, na naše schopnosti i nedostatky. Pokora nás učí radovat se z darů, které máme a nad nedostatky nežehrat, ale snažit se je napravovat. ☺ V bajce, kterou nám otec Vít předložil, říká sova, že jedině člověk je uschopněn k pokoře. Pokora se může projevit jen u lidí, ale musí se jí učit. Dobrou ukázkou pokory je modlitba pana Exupéryho: „Bože, nedávej mi, co si přeju, ale co je pro mě dobré.“

Na závěr se omlouvám otci Vítovi, jestli jsem jeho myšlenky blbě pochopila a ještě hůř interpretovala. Zároveň chci vyslovit veliký dík a obdiv, že ač vhozen do duchovní obnovy na poslední chvíli, jako zástup za nemocného kolegu, zhostil se svého nečekaného úkolu skvěle.

No, a na nás je, milí farníci, abychom poslechlí výzvu, ***obrátili se a věřili evangeliu.***

PS: Na YouTube je možné si vše poslechnout a udělat si vlastní obrázek, nezátížený mým pohledem ☺

PODĚKOVÁNÍ

Milí farníci!

Je mi velkou ctí a radostí poděkovat za vaši milou spolupráci a účast na modlitbách křížové cesty. Oceňuji, že nebyl nikdo, kdo by účast striktně odmítl, a pokud někdo nechtěl být aktivně účasten, řekl to s laskavostí. Sem tam se stalo, že se někdo z těch, kteří přislíbili účast, nedostavil nebo přišel pozdě... Někdy se nám holt nedaří a svět se kvůli tomu nepřestane točit. Oceňuji, že se vždy našel (v)hodný náhradník a někdy se strachem, někdy s radostí (někdy s obojím) nahradil chybějícího.

Každý rok se stará o jedno provázení křížovou cestou mládež. Po všechny ty roky to dělají s láskou a skvěle a spolehlivě a za to jim patří speciální a specifický DÍK!

Vzhledem k pandemii jsme nemohli jít společně od zastavení k zastavení, jako zástup těch, kteří chtějí následovat Krista i v tomto okamžiku, na této cestě. Byli jsme odděleni – každý ve své lavici, ve svém prostoru (někdy větším, někdy menším, jednou, vzhledem k hojné účasti, poměrně malém☺), což citlivé jedince vedlo k hlubšímu prožití této modlitby. Oddělenost od blízkých, oddělenost od porozumění, oddělenost od spravedlnosti, i to je téma křížové cesty.

Jeden ne farník (dle svých slov umírněný katolík) poté, co jsem mu nabídl možnost přechíst jedno zastavení křížové cesty, mi vysvětlil, že on na tyhle (!) cesty nechodí, protože on má svých starostí nad hlavu. Sice jsem namítla, že to je tím, že na křížové cesty nechodí, protože tam by teprve viděl, co to je mít starostí a bolesti nad hlavu, ale nějak to nepobral a s tím, že jsem moc aktivní, odešel. Ono je jednodušší odejít, než se zamyslet.

O to víc děkuji vám, kteří tak mile, laskavě a radostně spolupracujete!!!

...A JEŠTĚ NĚKOLIK RAD DO NEVŠEDNÍCH VŠEDNÍCH DNŮ...☺

Když jedete vlakem, autobusem či jiným dopravním prostředkem, nečtěte „Myšlenky za volantem“ z pera Marka Ebena. Je to velmi nebezpečná kniha, neboť vyvolává nekontrolované výbuchy smíchu a vy, ať chcete nebo nechcete, působíte svým řehotem trochu výstředně.

V případě, že se chcete na poslední chvíli tiše vplížit do kostela, neberte si boty se znělými podpatky. Váš pohyb pak není ani tichý ani ladný☺

Jdete-li po městě a popíjíte-li kafe, bude lepší, když nebudete číst reklamní nápisy či popisky zboží. V opačném případě se může stát, že poprskáte výlohu občerstvení, za kterou se skví nápis „odložené chlebíčky“. Co s významem slova udělá jedno jediné vyměněné písmenko!

-AM-

NĚCO MÁLO Z TOHO, CO MĚ VEDLO V POSLEDNÍ DOBĚ K ZAMYŠLENÍ, CO MĚ OSLOVILO, POVZBUDILO...

- Ježíšovy dotyky uzdravovaly nejen tělo, ale hlavně duši. Bůh nás miluje láskou věrnou, bezpodmínečnou, věcnou, plnou něhy. Pokud dokážeme tuto lásku přijmout a dovolíme, aby nás proměňovala, dokážeme se s vděčností a láskou dívat na svět (z postní brožurky 2021).
- Nikdy ze sebe nedělej víc, než doopravdy jsi (z pohádky O statečném kováři).
- Ve všem, co tě potká, hledej, k čemu to může být dobré.
- Když přijímáme, co nám život přináší, tak můžeme „vytěžit“ i z toho méně příjemného. Vždyť i Ježíš přijal kříž a následně byl vzkříšen.
- Každý z nás obdržel nějaké talenty. Máme se doplňovat, ne soupeřit.
- Dialog vzniká tím, že věřím, že mě ten druhý může obohatit.
- Kdo hlídá svoje ústa, duši opatruje.
- Děti, poslouchajte ve všem své rodiče, právě to je v Pánu krásné. Rodiče neuvádějte své děti v zuřivost, aby neklesaly na mysli (Kolosanům 3,20-21).
- Neodsuzujme ty, co jsou ve vězení...; záleží na tom, v jaké rodině vyrůstáme, co si z ní neseme...
- Selhání je dárek proti naší pýše.
- Povzbuzujme se navzájem.
- Pokud to není nutné, nedělejme věci za druhé, spíš si pomáhejme rozvíjet se, zdokonalovat...
- Neboj se a spolehni se na Pána, on uzdraví to, s čím si nevíš rady.
- Pokud jsme někdy mohli poznat Krista „Důvěrněji“, pak platí, že nestačí poznat ho jednou – je třeba stále hledat jeho tvář.

Z duchovní obnovy v Dolní Čermné 12/2020:

- Studujme Marii a Josefa.
- Jsem oslovitelný pro Boha, člověka?
- Učme se rozlišovat skrze modlitby, svátosti...
- Marie nevyčítala Josefovi, že nesehnal lepší nocleh, ale danou situaci přijala.
- Marie a Josef moc nemluvili, ale rozvažovali a konali.
- Nechtějme po druhých to, na co nestačí.
- U Boha není nic nemožné.

Monika Bednářová

AHOJ DĚTI A MLÁDEŽNÍCI!

S radostí očekáváme největší a nejdůležitější svátek v roce – Velikonoce. Čas, kdy znovu prožíváme radost ze Vzkříšení Pána, Ježíše Krista, čas, ve kterém si jasněji uvědomujeme šíři lásky Boží.

Zamysleme se nad událostmi, které předcházely nedělnímu jásotu...

POSLEDNÍ VEČEŘE

Ježíš se setkal se svými dvanácti učedníky v horní místnosti jednoho jeruzalémského domu. Poklekl a umyl učedníkům nohy na znamení pokory a služby druhým. Posadil se s nimi k velikonoční večeři, rozhlédl se po učednících shromážděných kolem stolu a řekl jim: „Jeden z vás mě vydá, abych byl zabit.“ Měl to být Jidáš Iškariotský.

Potom vzal chléb, lámal jej a podával svým přátelům se slovy: „Toto je moje tělo“, vzal pohár vína, poděkoval za něj Bohu a podal jej učedníkům se slovy: „Toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za všechny na odpuštění hříchů.“

Marek 14, verše 12 až 26

Jak si křesťané připomínají poslední večeři Ježíše s jeho učedníky?

JEŽÍŠ V ZAHRADE

Po večeři odešel Ježíš společně s učedníky na Olivovou horu. Na Olivové hoře byla zahrada nazvaná Getsemany. Ježíš tam poklekl, aby se modlil. Věděl, že přichází chvíle, kdy bude od svých přátel odloučen. Když se modlil k Bohu, svému Otci v nebi, potil se krví. Ježíš své přátele požádal, aby se s ním modlili. Ale oni usínali.

Vtom k nim přišel zástup lidí. Vojáci a přední kněží šli kousek za nimi. Jidáš přistoupil k Ježíšovi a políbil ho. Ukázal tak vojákům, kdo je Ježíš. Ježíše zatkli a odvedli k nejvyššímu knězi.

Marek 14, verše 32 až 50

Kdybys byl v zahradě s Ježíšem, modlil by ses s ním, nebo bys usnul?

JEŽÍŠ PŘED SOUDEM

Ježíše přivedli před římského vládce Piláta. „Co špatného ten muž udělal?“ zeptal se Pilát zástupu lidí. „V celé zemi dělá těžkosti,“ odpověděl nejvyšší kněz. „Tvrdí o sobě, že je král.“ „Jsi židovský král?“ zeptal se ho Pilát. „Ano, tak jak to říkáš,“ odpověděl Ježíš. „Co mám s Ježíšem udělat?“ zeptal se Pilát lidí kolem. „Ukřižuj ho, ukřižuj ho!“ křičeli lidé. Pilát si myslel, že Ježíš nic špatného neudělal, ale chtěl se zalíbit lidem. A tak Ježíše vydal, aby ho zabili. Vojáci ho oblékli do purpurového pláště a na hlavu mu položili trnovou korunu.

Marek 15, verše 1 až 17

Pilát se chtěl zalíbit lidem, místo aby udělal to, co pokládal za správné.

Dáš na to, co si lidé myslí, místo toho, abys udělal, co je správné?

JEŽÍŠ NA KŘÍŽI

Vojáci odvedli Ježíše na místo nazvané Golgota. Tam ho přibili na kříž. Nad hlavou mu visela cedule s nápisem: „Židovský král.“ Byl pátek před velikonočními svátky. Ježíšova matka Marie stála pod křížem a všechno prožívala s ním. V poledne zemi přikryla tma. Kolem třetí hodiny odpoledne Ježíš zemřel.

Ježíšovo tělo sundali z kříže. Zabalili je do látky a opatrně položili do hrobu Josefa z Arimatie. Hrob byl vytesán ve skále. Ke vchodu do hrobu přivalili těžký kámen. Ježíšovi přátelé si mysleli, že už ho nikdy neuvidí. Odešli domů a plakali.

Marek 15, verše 20 až 47

Přemýšlel jsi někdy, proč Ježíš musel zemřít na kříži?

JEŽÍŠ ŽIJE

Ve smutku uplynula sobota.

V neděli brzy ráno se několik žen vydalo k Ježíšovu hrobu s vonnými mastmi. U hrobu je však čekalo velké překvapení! Kámen od vchodu do hrobu byl odvalen a hrob byl prázdný!

V hrobě byla jen plátna, do nichž bylo Ježíšovo tělo zabaleno. Vtom se objevili dva muži v oslnivě zářících šatech a řekli ženám: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen!“

Ženy okamžitě běžely domů a novinu pověděly dalším Ježíšovým přátelům. V následujících dnech se Ježíš ukázal všem učedníkům. Nejprve si někteří nebyli jisti, že je to skutečně Ježíš. Někteří uvěřili až ve chvíli, kdy spatřili rány v Ježíšových rukou.

Lukáš 24, verše 1 až 43

Kdybys byl tehdy v Jeruzalémě, uvěřil bys, že je Ježíš naživu?

JEŽÍŠ ODCHÁZÍ DO NEBE

Ježíš se během několika dalších týdnů mnohokrát setkal se svými přáteli. „Neodcházejte z Jeruzaléma,“ řekl učedníkům. „Počkejte na Bohem slíbený dar – Ducha svatého. Až k vám přijde, dokážete přinášet zprávu o mně celému světu!“

Po čtyřiceti dnech byl Ježíš vzat do nebe. Nebylo ho vidět, zakrýval ho oblak. Když se učedníci dívali, jak odchází, objevili se vedle nich dva muži v bílých šatech. „Proč se díváte do nebe?“ zeptali se učedníků. „Ježíš se jednou vrátí tak, jak jste ho viděli odejít.“

Skutky 1, verše 1 až 11

Kdo byli podle tebe muži v bílých šatech?

V předchozím čísle se pomocí tajenky starší dozvěděli, na co připravujeme dobou postní. Připravujeme se na VZKŘÍŠENÍ

Děti měly za úkol poznat všechny události z bublin: vzkříšení, ukřižování, Petr kráčející po vodě za Ježíšem, Ježíš spící v bouři, uzdravení Jairovy dcery, Noemova archa.

-em-

VÝZVA BISKUPŮ KE SČÍTÁNÍ LIDU 2021

V České republice začne 27. března 2021 sčítání lidu, které se naposledy konalo v roce 2011. Biskupové Čech, Moravy a Slezska při této příležitosti vydávají společnou výzvu pro věřící.

Sčítání lidu 2021

Zapojte se do online sčítání lidu
od 27. března do 9. dubna

a nezapomeňte se přihlásit k Církvi římskokatolické
nebo řeckokatolické

B10 Uveďte Vaši náboženskou víru (náboženský směr, hnutí, církev nebo společnost, ke které se hlásíte). *(Nepovinný údaj)*

☐ Věřící – hlásící se k církvi, náboženské společnosti apod. Uveďte název

CÍRKEV ŘÍMSKOKATOLICKÁ

☐ Věřící – nehlasící se k žádné církvi ani náboženské společnosti ☐ Bez náboženské víry

nebo řeckokatolické

B10 Uveďte Vaši náboženskou víru (náboženský směr, hnutí, církev nebo společnost, ke které se hlásíte). *(Nepovinný údaj)*

☐ Věřící – hlásící se k církvi, náboženské společnosti apod. Uveďte název

CÍRKEV ŘECKOKATOLICKÁ

☐ Věřící – nehlasící se k žádné církvi ani náboženské společnosti ☐ Bez náboženské víry

BRATŘI A SESTRY,

27. března 2021 začne sčítání lidu, které bylo naposledy před deseti lety. Tak jako minule, i tentokrát bude odpověď na otázku příslušnosti k náboženské víře a příslušnosti k církvi dobrovolná.

Z pohledu katolické církve je příslušnost k církvi dána křtem. Katolík je ten, kdo byl v církvi katolické pokřtěn, a tato skutečnost byla zaznamenána do církevních matrik. Za posledních sto let prošla evidence náboženského vyznání a příslušnosti k církvi několika změnami, a nyní je dobrovolná. Česká biskupská konference v roce 2020 publikovala statistický údaj, akceptovaný odbornou veřejností, který říká, že v České republice je v současnosti pokřtěno v katolické církvi 4,591 mil. obyvatel, tedy 43 % obyvatelstva.

Proto je třeba se ke své církvi přihlásit i při sčítání lidu. Proto Vás vyzýváme, abyste vyplnili údaj v kolonce B10 tak, že zaškrtnete text: **Věřící – hlásící se k církvi**, a pod tím napsali buď Církev římskokatolická nebo Církev řeckokatolická podle toho, které církve jste členem.

Možná si řeknete, že to není důležité, ale opak je pravdou. Čím méně katolíků se ke své církvi přihlásí, tím menší bude církev v očích státu. Stane se méně významným partnerem, s nímž se méně počítá a jehož hlas bude méně slyšet. Z minulého sčítání víme, že i když se téměř polovina obyvatel rozhodla na tuto otázku neodpovědět,

státní úřady, média i společenské vědy číslo ze sčítání (1,082 mil.) považovaly za počet věřících či katolíků. Kolik dalších věřících a katolíků zůstalo ukryto v oné mlčící polovině sčítaných, se už nikdy nedozvíme.

Proti sčítání může být mnoho námitek. Jednou z nich je i názor, že církev je zkažená a zdiskreditovaná, a proto si nezaslouží, abych se k ní přihlásil. Ano, lidská stránka církve nemusí pro každého přitažlivá, ale nepřestává být společenstvím více či méně hříšných lidí kolem Krista. Církev potřebuje obnovu stále, ale tím, že se od ní distancujeme, ji nepomůžeme. Přihlasme se k ní a pak se snažme především úsilím o vlastní svatost o její lepší kredit.

Pamatujme taky na Ježíšův příslib: *Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi* (Mt 10, 32).

Ještě jednou prosíme: přijměte výzvu vyslovit se ve sčítání lidu. Dejme najevo, že jsme katolíci. Řekněme společnosti: Počítejte s námi.

Ze srdce vám žehnají biskupové Čech, Moravy a Slezska

Monika Klimentová

KNĚŽ SE PROSTĚ NEZAVDĚČÍ

Když je jeho kázání o pár minut delší než obvykle: „Je únavný.”

Když je krátké: „Nedal si s ním práci.”

Když mluví hlasitě: „Jeden by z něho ohluchl.”

Když mluví středně silně: „Člověk nerozumí ani slovu.”

Když není doma: „Pořád někde lítá.”

Když je doma: „Je pecivál.”

Když navštěvuje své farníky: „Nikdy není doma k zastižení.”

Když je na faře: „Nikdy za nikým ani nezajde.”

Když mluví o penězích: „Trochu moc si na ně potrpí.”

Když o nich nemluví: „Nikdo neví, co s nimi dělá.”

Když je dobrý organizátor: „Dělá trochu moc věcí najednou.”

Když není: „Farnost je mrtvá.”

Když dlouho zpovídá: „Je moc zvědavý.”

Když zpovídá krátce: „Nechce nikomu naslouchat.”

Když jeho mše začíná včas. „Hodinky mu jdou dopředu.”

Když začne o minutu později: „Nikdy nezačíná včas.”

Když je mladý: „Nemá žádné zkušenosti.”

Když je starý: „Měl by jít do důchodu.”

A když zemře: „Nikdo ho nikdy nemůže nahradit.”

ukázka z knihy J. Feenana Bůh ukrytý v přibězích; -jl-

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Ve čtvrtek 28. ledna 2021 se na faře sešla Ekonomická rada farnosti. Přítomni byli všichni členové. Jednání bylo zahájeno modlitbou.

Otec Jan úvodem informoval o průběhu schůzky s památkáři Mgr. Heinrichovou a Bc. Formánkem 14. ledna 2021 a vikariátním technikem Ing. Šejnohou 27. ledna 2021. Sdělil, že na schůzkách bylo rozhodnuto, že se opravy ve farnosti zahájí v roce 2021 opravou střechy na faře, která je v havarijním stavu. Bude použita plechová šablona Prefa. Ing. Svoboda zajistí položkový rozpočet a ohlášku na městys, Ing. Šejnoha připraví žádost o dotaci a osloví p. France z důvodu výběrového řízení. ERF schválila případné financování – dotace Pardubického kraje, Městys, Fond solidarity biskupství královéhradeckého a vlastní zdroje.

Na schůzce byla diskutována i okna na faře kvůli velkému úniku tepla. Bylo doporučeno památkáři udělat cenový rozpočet na renovaci venkovních křidel, ale i na křídla nová. Sami památkáři po svých zkušenostech navrhli čermenskou firmu TTK.

Na schůzkách se projednávaly i opravy na farním kostele v Dolní Čermné. Vikariátní technik navrhl pro letošní rok přípravu dokumentace, cenových rozpočtů, přípravu stavebního povolení, stanovení barvy fasády. Ing. Šejnoha rovněž informoval, že je připraveno závazné stanovisko na opravu oken s vitrážemi. Okna bez vitráží je nutné vyměnit za nová. Ing. Šejnoha sdělil, že na financování by se mohl použít dotační program z Ministerstva kultury na památky v havarijním stavu. Žádost by se podávala nejdříve v roce 2022.

Vzhledem k tomu, že střecha a hromosvod na kostele nejsou v dobré kondici a opravy budou nejdříve v roce 2022, byla oslovena firma p. Václava Faltuse z Letohradu. Případné drobné opravy proběhnou na jaře.

ERF rozhodla zajistit na sobotu 8. května 2021 první brigádu na odstranění napadených prken na půdě kostela na Mariánské Hoře.

ERF jednoznačně schválila své předchozí rozhodnutí použít na faře elektrické vytápění. Práce mohou být zahájeny.

Otec Jan informoval ERF o novém obětním stole na MH. Sdělil, že firma z Červeného Kostelce již začala obětní stůl i ambonu vyrábět a vše bude připraveno na novou sezonu v květnu tohoto roku. Obětní stůl do Petrovic čeká na schválení od Biskupství královéhradeckého.

Otec Jan informoval o nedostatečném ozvučení ve Verměřovicích, a proto oslovil p. Mareše, aby předložil nabídku na zlepšení či výměnu tohoto ozvučení. Dále se diskutovalo, že je třeba vyřešit i ozvučení na MH.

Otec Jan ERF informoval, že podlaha v presbytáři kostela sv. Jiří u ambonu je velmi nerovná a požádal p. Maříka o opravu. Rovněž sdělil, že p. Maříka požádal o opravu vlhkého zdiva na faře. Jedná se o dolní chodbu, dolní koupelnu a garáž.

ERF odsouhlasila prodej kamínek z dolní kuchyně, které zakoupila komunita; kamínka se nevyužívají. ERF rozhodla kamínka nabídnout nejprve na stránkách farnosti, následně inzerátem v obci, dále pak na různých internetových bazarech.

ERF byla informována o konzultaci s p. Macháčkem ohledně kácení stromů u fary. Nyní se vyplňuje žádost na Městys Dolní Čermná. Případné kácení provede firma p. Macháčka. ERF kácení schválila.

ERF schválila nákup nové sekačky na faru.

Otec Jan informoval, že v kostele nebyla vyhlášena kvůli stávající situaci **Sbírka na biblické dílo**. ERF rozhodla, že sbírky se vzhledem ke koronavirové situaci nebudou plánovat.

Na schůzce ERF se diskutovalo o účelu sbírky **Postní almužna**. ERF navrhla použít sbírku na dofinancování Adopce na dálku, dále pak na Hospic v Červeném Kostelci a na sbírku pro Vašíka Štěpána z Letohradu.

Městys Dolní Čermná žádá o dotaci na **opravu soch sv. Václava a Panny Marie Bolestné**. Jelikož se jedná o majetek farnosti – byla farnost vyzvána ke spolupráci a doložení majetkových karet.

Marta Marešová informovala, že na základě roční závěrky pohledávek zjistila, že p. Sirmý nezaplatil pachtovné od roku 2018 a proto byl neprodleně písemně vyzván k úhradě. ERF rozhodla, že je nutné projít pohledávky pachtovného.

Otec Jan informoval, že se na opakovanou výzvu na údržbu hřbitova přihlásili manželé z Verměřovic. Otec s nimi bude dále jednat. Je nutné dojednat podmínky s Městysem Dolní Čermná.

Na závěr se diskutovalo o hospodaření za rok 2020 a o informování farníků. Zpráva pro farníky bude zpracována po předložení účetní závěrky paní vikariátní účetní.

Další jednání ERF se uskuteční ve čtvrtek 8. dubna 2021 v 18 hodin na faře v Dolní Čermné.

zpracovala ing. Marta Marešová

OMLUVA

V březnovém Poutníku 2021 v článku „Empírová katolická fara v Dolní Čermné“ jsem neuváženě napsal: „... Fara byla soustavně sledována (špiclována) členem SNB F. B. (bydlel v Dolní Čermné). Sledoval, kdo chodí na faru a kdo z ní vychází.“

Byl jsem dotázán, zda mám pro tuto informaci důkazy. Samozřejmě, že nemám. Tedy: tato informace byla mezi věřícími rozšířená. O sledování fary mi však vyprávěl sám i tehdejší pan farář P. Čeněk Ptáček. Takže: pro toto sdělení v článku skutečně nemám žádný důkaz, jen ústní podání.

Z morálního hlediska a svého svědomí jsem povinen se veřejně omluvit nejen čtenářům, ale i rodině za tuto nedoloženou informaci. Přijměte tedy mou omluvu, je mi to líto.

Vladimír Jansa

Postní duchovní obnova (13. 3. 2021)

Postní duchovní obnova (13. 3. 2021)

POUTNÍK – DUBEN 2021

Vydává: farnost sv. Jiří, 561 53 Dolní Čermná 1

Internet: dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz, Bankovní spojení: 155816135/0300
 Redakční rada: Zdeněk Ježek -zj-, P. Jan Lukeš -jl-, Anna Motlová -AM-, Eliška Motlová -em-

Grafické zpracování: Alice Adamcová, Jiří Adamec

Tisk: HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231

Uzávěrka příštího čísla: 17. 4. 2021. e-mail pro příspěvky: chmup@seznam.cz

Výrobní náklady jednoho výtisku – 20 Kč

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti; je možná finanční spoluúčast. **DĚKUJEME**